

725 - وَعَنْ أَبِي سُلَيْمَانَ مَالِكٍ بْنِ الْحُوَيْرِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ شَبَابٌ مُتَقَارِبُونَ، فَأَقْمَنَا عِنْدَهُ عِشْرِينَ لَيْلَةً، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَحِيمًا رَفِيقًا، فَظَرَّ أَنَا قَدِ اشْتَهَنَا أَهْلَنَا، فَسَأَلَنَا عَمَّنْ تَجْنَّنَا مِنْ أَهْلِنَا، فَأَخْبَرَنَا، فَقَالَ: «اْرْجِعُوا إِلَى أَهْلِكُمْ، فَأَقِيمُوا فِيهِمْ، وَعِلْمُهُمْ وَمُرْوُهُمْ، وَصَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينِ كَذَا، وَصَلَاةَ كَذَا فِي حِينِ كَذَا، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيَوْدُنْ لَكُمْ أَحْلُكُمْ، وَلِيُؤْمَكُمْ أَكْبُرُكُمْ». مُتَّقِعٌ عَلَيْهِ [خ 685، م 674].

زاد البخاري في رواية له: «وصَلَّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصَلِّي» [631].

قوله: «رَحِيمًا رَفِيقًا» روی بقاء وفاف، وروی بعافين.

725. Абу Сулаймон Молик ибн Ҳувайрис розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Биз тенгқур йигитлар эдик. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хузурларида йигирма кун турдик. У зот раҳмдил, юмшоққўнгил эдилар. Аҳлимили соғинганимизни билиб, ортимизда қолдириб келганларимиз ҳакида сўрадилар, биз айтиб бердик. Шунда у зот: **«Аҳлларингизнинг олдига қайтинглар, улар билан туриб, уларга таълим беринглар ва (тоатга) буюринглар. У намозни бу пайтда ва унданай намозни бундай пайтда адо этинглар. Намоз вақти бўлса, бирингиз аzon айтсин, сўнгра энг каттангиз имом бўлсин»**, дедилар».

Муттрафақун алаих.

Имом Бухорий ривоятларида: «**Ва менинг намоз ўқиганимни кўрганингиздек намоз ўқинг**»ни зиёда қилганлар.

Шарҳ: Ҳадисдан олинадиган хulosалар:

- Ёш йигитлар илм ва илм йўлидаги сафар мashaққатини кўтаришга лаёқатли бўладилар.
- Ким илм ва маърифатни истаса, у бу йўлда изланиш ва уни қўлга киритишда сабрли бўлиши лозим. Чунки у илм сафарига чиқса, аҳли-оила ва дўстларидан фироқда бўлади.
- Илм олиб ватанига қайтса, ўзидан илми камларга ўргатиши вожиб бўлади.
- Бу ҳадисда Расулуллоҳ с.а.в.нинг саҳобаларига қай даражада мулойим ва меҳрибон эканлари билинади.

Манба: hadis.islom.uz

